

## ÎNCHEIERE

29 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:  
Președinte, judecătorul  
Judecătorii

Nicolae Clima  
Ion Druță  
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dan Belciug, reprezentat de avocatul Gheorghe Botezatu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dan Belciug împotriva lui Denis Bucarciuc și Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Belciuc Dan și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La 26 iulie 2011, Dan Belciug a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Denis Bucarciuc și CIA „Asito” SA cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 07 iulie 2010, pârâtul, încălcând regulile de circulație rutieră intrând pe banda de sens opus i-a tamponat automobilul său de model “Volkswagen Passat” n/î CS AH 111, prin ce i-a cauzat daune considerabile.

Menționează că vinovat de comiterea accidentului a fost recunoscut Denis Bucarciuc, care a recunoscut vina și a achitat amenda stabilită, ce se confirmă prin procesul-verbal cu privire la contravenție și ordinul de încasare a numeralului nr. Veet - 8000 din 08 iulie 2010.

Susține că prin actul de evaluare cost-reparație nr. 6748 emis de CIA „Asito” SA, suma despăgubirii a fost stabilită în mărime de 7920,96 lei, însă ne fiind de acord cu suma acordată și având ca scop efectuarea unei evaluări repetate, s-a adresat către SRL „Exacto-Plus”, care prin actul de examinare al mijlocului de transport auto nr. 466/07A a estimat costul restabilirii automobilului în mărime de 16038,63 lei.

Afirmă că CIA „Asito” SA a fost înștiințată prin telegramă despre efectuarea evaluării independente, fapt confirmat prin ștampila aplicată de Compania de Asigurări pe copia telegramei, însă ultima nu s-a prezentat la efectuarea evaluări respective.

La fel invocă că, la 06 septembrie 2010, a prezentat CIA „Asito” SA dezacord cu suma despăgubirii propuse, însă prin răspunsul din 23 septembrie 2010, i-a fost indicat că calculele au fost efectuate corect, astfel refuzându-i achitarea sumei solicitate suportate de la el pentru reparația automobilului.

Susține că ulterior, din mijloace bănești proprii a cumpărat piese și a achitat lucrările pentru reparația automobilului, în sumă de 13525 lei confirmându-le acestea prin facturile fiscale anexate la actele cauzei.

De asemenea invocă că în momentul accidentului, în automobilul lui se afla soția sa și copilul lor nou-născut, iar din cauza stresului suportat, soția a pierdut capacitatea de a alăpta copilul, astfel, fiind nevoit să cumpere pe perioada de 7 luni alimentație specială pentru copil, pentru ce a suportat cheltuieli în mărime de 2677,47 lei, fapt care le confirmă prin bonurile de plată anexate la dosar.

Insistă că, în urma accidentului rutier i-a fost cauzat și prejudiciu moral manifestat prin suferințe psihice, imposibilitatea soției de a alăpta copilul nou-născut, imposibilitatea de a se deplasa cu automobilul propriu, considerând că suma de compensare a prejudiciului material în mărime de 10000 lei ar fi una rezonabilă.

Solicită încasarea în mod solidar de la Denis Bucarciuc și CIA „Asito” SA în beneficiul său a sumei de 13525 lei cu titlu de prejudiciului material, a sumei de 2677,47 lei cu titlu de daune corporale, a sumei de 2500 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică și a taxei de stat în sumă de 658,72. Totodată a solicitat încasarea din contul lui Denis Bucarciuc în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei.

La 26 februarie 2013, Dan Belciug a depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a invocat că CIA „Asito” SA nu a achitat despăgubirea până la 07 octombrie 2010, iar deoarece este o creanță pecuniară a solicitat încasarea și a dobânzii de întârziere în mărime de 5098,93, iar ținând cont de solicitările suplimentare, a mai solicitat încasarea și taxei de stat suplimentară în mărime de 152,97 lei și a cheltuielilor de judecată suportate suplimentar în mărime de 1500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 iunie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat din contul CIA „Asito” SA în beneficiul lui Belciug Dan suma de 13075 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, suma de 3658,72 lei cu titlu de cheltuieli de judecată ce constituie 658,78 lei taxa de stat și 3000 lei pentru asistența juridică, iar în total suma de 16733,72 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2014, a fost respins apelul declarat de către Belciug Dan și menținută hotărârea primei instanțe.

La 27 martie 2014, Belciug Dan, reprezentat de avocatul Gheorghe Botezatu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a acțiunii integral.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu hotărârile judecătorești în partea respingerii acțiunii, considerându-le neîntemeiate și emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că instanța de apel eronat cu referire la prevederile art. 6 al Legii cu privire la asigurare nr. 407 din 21 decembrie 2006, a concluzionat că este imposibilă încasarea din contul CIA „Asito” SA în beneficiul său a dobânzii de întârziere, deoarece,

dobânda de întârziere este suma ce se acumulează suplimentar pe suma unei obligații pecuniare în caz de întârziere, în timp ce penalitatea este un mijloc de garanție a executării obligațiilor.

Cu referire la prevederile art.1328 alin.(3) al Codului civil, care stabilește nulitatea înțelegerilor prin care asiguratorul se eliberează de obligația plății eventualelor dobânzi de întârziere, insistă că solicitarea în ordinea Legii menționate nu exclude obligația companiei de asigurări să achite dobânda de întârziere pentru sumele achitate cu întârziere.

La fel consideră eroare și mențiunile instanței de apel precum că dînsul nu a prezentat probe suficiente în argumentarea solicitării cu privire la încasarea prejudiciului moral din contul CIA „Asito” SA, deoarece probarea fizică a prejudiciului moral nu este și nu poate fi prescrisă de legislație, iar în cauza din speță a fost probat prin materialele dosarului administrativ că în automobilul accidentat în momentul accidentului se afla el cu soția sa și copilul lor minor în vârstă de trei luni, astfel, este evident faptul că prin suferințele psihice suportate în urma accidentului atât lui, cât și familiei sale i-a fost cauzat prejudiciu moral, estimat de el în sumă de 100000lei.

Cu referire la încasarea prejudiciului material exprimat prin cheltuieli pentru procurarea alimentației speciale pentru copil, suportate în urma pierderii capacității de alăptare, indică că, la materialele pricinii au fost anexate bonurile de casă prin care se confirmă procurarea alimentției speciale pentru copilul nou-născut, totodată se evedențiază că alimentația specială a fost procurată începând cu datele ulterioare comiterii accidentului și până la o vârstă când copilul a trecut la un alt regim de alimentație, astfel consideră că instanța la acest aspect urma să aplice prevederile art. 1398 al Codului civil și să încaseze în beneficiul său a sumei de 2677,47 lei suportată pentru procurarea alimentației speciale a copilului.

Suplimentar a menționat că prima instanță neîntemeiat a dispus încasarea unei sume diminuate a cheltuielilor de asistență juridică, pe când instanța de apel nici nu a examinat acest aspect și nu s-a expus asupra dezacordului său în partea dată.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dan Beliciug, reprezentat de avocatul Gheorghe Botezatu este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dan Belciuc reprezentat de Gheorghe Botezatu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Dan Belciug, reprezentat de avocatul Gheorghe Botezatu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dan Belciug, reprezentat de avocatul Gheorghe Botezatu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul lui Dan Belciug, reprezentat de avocatul Gheorghe Botezatu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva